

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074020736.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Han er død, den gamle Skuespiller, som de Yngre kun kendte fra Gaden, hvor han forsigtigt og langsomt bevægede sin endnu sirlige, skønt stivnede Skikkelse frem. Naar han med et stort Sving aftog sin Hat og gjorde Front i Hilsenen, saa' man lyse over hans Ansigt det elskværdige, skælmske, indsmigrende og næsten kløgtige Smil, som fra Scenen vandt ham mange Hjærter. Naar man talte med ham, nu efterat han havde forladt Teatret, klagede han over Sygelighed, der gjorde hans Tilværelse pinlig og ikke tillod ham ved Arbejde at udfylde Dagens mange Timer, og dernæst over Teatret, der ikke var som i de gamle og store Dage. Ingen Nøjagtighed, klagede han, ingen Ærbødighed for Opgaven: »selv Olaf Poulsen, som jeg anser for den største komiske Begavelse, jeg har set, selv han *bliver* ikke i 239Repliken, gør Løjer og spiller paa Instrumenter — sidste Gang gik jeg saamænd min Vej midt under Forestillingen, og i denne Vinter har jeg slet ikke været *deroppe*«. Og Hultmann rystede bedrøvet paa sit gamle Hoved med den i Farve og Form vel afpassede Paryk.